

Kerék-Bárczy Szabolcs szabadon előadott beszéde leírva – Tüntetés a rasszizmus ellen – 2013. november 24.

Kedves Barátaim! Rajtunk múlik, hogy hogyan élünk! Rajtunk múlik, hogy elfogadjuk, hogy bár különböző képességekkel és vágyakkal születtünk, emberi mivoltunkban és méltóságunkban egyenlőek vagyunk. Döbbenetes, hogy ezt az igazságot újra és újra ismételnünk kell huszonhárom évvel a rendszerváltozás után. De meg kell tennünk, mert nem csökken azok száma, akik különbséget tesznek magyar és magyar, hazafi és hazafi, ember és ember között.

Eljött a cselekvés ideje, már nem elegendő értékeink pusztá hangoztatása. Mindenek előtt meg kell neveznünk, hogy kik a fő felelősök az egyre rosszabbá váló társadalmi és gazdasági helyzetért. Aztán meg kell határoznunk azt a feladatot, amellyel változtatni tudunk ezen a helyzeten, s végül a feladat megoldásának módját is rögzítenünk kell.

Ki kell mondanunk, hogy a jelenlegi egyre romló helyzetért Magyarországon mindenképp a kormány a felelős. Az a kormány, amelyik kettős beszéddel lovat ad a szélsőségesek alá. A kormány bátorítja a szélsőjobbot, amikor állami rangra emeli a nyilas rémuralom mellett az utolsó percig kitartó Nyirő József újratemetését. A kormány ad lovat a szélsőségesek alá, amikor bünteti, mi több, jobban bünteti az erőszak ellen fellépő képviselőket, mint a náci eszméit az országgyűlésben nyíltan és büszkén hangoztató képviselőt. És a kormány ösztönzi a szélsőségesen demagógokat, kirekesztőket, amikor katasztrófális társadalom- és gazdaságpolitikával szegénységbe kényszeríti a polgárok majd' felét, és százezrével űzi ki az országból a tehetséges, dolgozni akaró, szorgalmas fiatalokat.

A célunk és feladatunk az, hogy visszahódítsuk hazánknak a demokráciát, és visszahódítsuk hazánknak a köztársaságot. Ezt a célt csak úgy érhetjük el, ha felnövünk értékeinkhez, ha megfelelünk elveinknek. Ha világos választóvonalat húzunk demokraták és nem demokraták között, s minden erőnkkel azon vagyunk, hogy a demokraták egymásra találjanak és együttműködjenek. Nincs kibúvónk, nem hivatkozhatunk senkire, hogy miért nem tudjuk megoldani ezt a feladatot. A megoldás a kezünkben van, mi, itt és most vagyunk felelősök egymásért és a hazánkért.

Csak rajtunk múlik, hogy gyermekeink és unokáink mit mondanak majd rólunk. Azt, hogy a lehetőségeiket elpazarló, kicsinyes vitákba belefulladás nemzedék voltunk? Akik megfosztottuk gyerekeinket attól a lehetőségtől, hogy Magyarországon szabadon élhessenek? Ezt akarjuk? Nem ezt akarjuk! Ez ma már nem a szavak ideje, kedves barátaim. Adottak a feladataink, rajtunk múlik, hogy hogyan élünk. Ez most már a cselekvés ideje. Bizonyítsuk be a következő négy-öt hónapban saját magunknak, az utódainknak, a történelemnek, hogy lehet és kell ebben a hazában demokrataként, szabadon élni!